

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer V a s á r n a p .	Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyiltér sora 20 kr. Hirdetések nagyság szerint.
--	--	--

— Emléket hazánk nagyjainak. —

Midőn honalapításunk ezredéves ünnepét üljük, felújul bennünk a kegyelet és tisztelet meleg érzete azok iránt, akik hazafias erényükkel, tudományukkal vagy művészetükkel a haza felvirágzását elősegítették. Önkénytelenül vissza gondolunk mindazokra, a kik szellemi erejükkel a művelt nemzetek sorába emeltek bennünket, a kik ezeréves történelmünk lapjait oly fényesen bevilágították, szívvel és lélekkel gondolunk azokra, a kik szép és nemes tetteikkel megtanítottak bennünket arra, hogy miként kell a hazát szeretni és miként válhatunk mi is a nemzet hasznos tagjaivá.

Sok olyan nagysága, büszkesége van e nemzetnek, szeretett hazánknak.

A nemzet nagyrebecsülését lerovandó szobrokat állított emléküket megörökítésére, de mi azt látjuk, hogy azzal még nem rőtük le teljesen hálaadónkat, mert ezek a szobrok csak a fővárosban vagy egyes nagyobb városokban hirdetik a honfiak nagyságát.

Azok, a kiknek tettei tették a mi történelmünket szinte páratlaná, kiknek nagy szelleme egy-egy korszakot alkotott, kiérdemelték a nemzettől, hogy dicső nevük minden községben, még a legkisebb helységben is meg legyen

örökítve, érdemük fel legyen jegyezve a községek jegyzőkönyveiben, halál lássa az utókor minden tagja, az is ki nem jut a fővárosba, ki nem jár nagyobb iskolákba, kik tették nagygyá azt a nemzetet, mely most ezredéves ünnepét üli.

Minden helység nem emelhet ugyan szobrokat, nem vésetheti kőbe, vagy nem öntetheti ércbe hazánk nagyjait, hanem azt minden község megteheti és ha van benne hazafiság és érez szívében a nagyjai iránt hálás tiszteletet és kegyeletet, meg is teszi, hogy utcáit és tereit a nemzet ezredéves ünnepe alkalmából elkereszteli dicső őseink nevére, hogy a lakóság szeme előtt ragyogjon az a név, melynek viselője dicsőséget szerzett hazájának, s nagygyá tette azt a nemzetet, melyhez tartozik.

Csak így nyer elismerést az igaz érdem, csak így nyilvánulhat a nemzet teljes hálája.

A nemzeti ünnep egyik kiemelt pontját fogja képezni azok ünneplése, a kik ezeréves multunknak világító fáklyái voltak, akiknek geniusza ezredév után is teljes fényvel fogja hirdetni, hogy mi volt s mi tud lenni a magyar.

Ezért az ezredéves ünnepet nem ülhetjük méltó képpen anélkül, hogy hazánk napjainak

emlékét meg ne örökítsük az egész hazában egyaránt.

C s a r n o k .

Teendőink a millennium alkalmából.

Irta: Szalóky Dániel ev. ref. tanító
(Felolvastatták a „Somogy megyei Tanítóegylet” n. atádi járáskörének 1895. okt. 29-én Nagy-Atádon tartott ülésén.)

Elismerem — mert érzem is — hogy mi tanítók tul vagyunk terhelve mindenemű teendővel. Az iskola, az egyház, a társadalom s az állam csaknem minden időnk s összes erőnk igénylő követelésekkel lépnek fel irányunkban.

Ha a népnevelés fejlesztése s a közérkölesítés javítása szempontjából igényeltek közreműködésünk: ez természetes dolog, mert ezek éppen első rendű tárgyai foglalkozásunknak! De ezeken kívül a közvagyonosodás emelése, a nemzetiségek között a magyar nyelv s a magyar államesszme terjesztése és megkedveltetése; a felekezeti tanítónál a vallásos buzgóság, áldozatkészség s hitélet fejlesztése czéljából stb. ismét új meg új teendők várnak a tanítóra.

Oly sok a teendő e széles mezőn, hogy a tanítónál valóban az egész embert veszik igénybe.

És én most mégis újabb teendőkről akarok beszélni.

A honfoglalás és honalapítás ezredik évének rendkívüli jelentőségéről lévén szó: mi — a kirkól az állítaték, hogy Magyarországot még egyszer meg kell hódítani s

T Á R C Z A .

D A L .

S á r i k á n a k .

Piros rózsát tüztél föl a kebledre —
Az a halvány alig látszik mellette, —
Én küldtem a fehérrózsát teneked,
Mert az Isten feketét nem teremtett!

Fehérmyrthus koszoru a fejedem,
Az enyém meg tövisből van lelkemen,
Szép orczádat könnyű fátyol takarja,
Bús orczámnak nehéz köny a fátyola.

Feledi Lajos.

Az udvari bolond.

Novellette.

Irta: Horváth Sándor.

A napokban hallottam ezt a kedves kis történetet.

Olaszhon azurkék ege alatt, az örökös tavasz országában, hol annyi szenvedő nyert már enyhülést, élt egy herezeg, kit a harmadnapos láz gyötört már hóna-

pok óta.

Messze földről ment oda enyhülést keresni s a Pó kies partján, egy sziklatömb tetején, valóságos virágerdő közepén épült villában telepedett le udvari bolondjával, kit mindenüvé magával vitt, bárhová ment is.

Herezeg és bolond a rajongásig szereték egymást, s innen magyarázható ki az is, hogy mióta a herez eget oly állandóan gyötörte a láz, a bolond vidám kedélye is jóval alászállott. Nagyon elbusította ura szenvedése s az a gondolat, hogy elmés tréfáival sem tudja őt többé vig kedvre deríteni . . .

Titkon, éjjel a mikor a villában az utolsó eseléd is nyugalomra hajtotta már fejét, párnái közé temetkezve sirt, zokogott a bolond, könnyeivel áztatva vánkosságát, míg ajkai hő imát mormoltak ura, a herezeg egészségeért . . .

Majdnem minden éjet így virasztott át egyre azon gondolattal tépődve; ugyan miként segíthetne szegény urán, a szenvedő herezegen? . . .

Nappal, valahányszor csak alkalma

volt, mindenkit megszólított s tudakozódott tőle, vajh nem tudna-e valami szert a láz ellen? . . .

Lett legyen az vándor, koldus, gazdag, szegény, akárkit hozott utjába a sors, de ő azzal szóba eredt, s mindannyiszor keserű bucsut vett tőle, mert kérdésére mindig csak ezt nyerte válaszul;

— A láz ellen nem tudok semmit.

Sok, sok ideig hiába tudakozódott szer után, nem tudtak neki ajánlani. Az az ajánlottak, de azok egyikétől sem enyhült a herezeg betegsége.

Orvost csak akkor hivatott a herezeg, ha már a kimerülésig gyötörte a láz. Nem szerette látni sem az orvost.

Talán nem bizott benne? . . .

* * *

A villakert nyíló virágainak mámorító, illatos leheletét kapta szárnyára a langyos szellő, s az édes illattal beröpülte a villa környékét, s a Pó pázsitos partjait . . . A fák lombkoronáin átszűrődtek a ragyogó nap vakító sugarai, s megaranyozták az ágon csábosan dalolgotó kis madárka tarka fényes tollait . . .

e munka a tanítókra vár" — közbömbösen nem vehetjük a dolgot. Különös teendők vannak ez alkalommal az iskolában, kar-társaink körében s a társadalmi életben.

Szíves engedelmeiből ezen teendők hosszú sorozatából fogok ezuttal megszívlelés végett egyetmást elmondani

I. Teendők az iskolában.

1. „ Minden országnak támasza és talpköve lévén a tiszta erkölcs, a vallás-erkölessé nevelésre, az olvasókönyveknek s az e czélra alkalmas tantárgyaknak ily irányban felhasználására, mint mindenkor, most különösen kiváló gondot fordítsunk.

Azon alkalommal, midőn országster- te hálaadó isteniszteletek tartatnak, tart- sunk mi is gyermek-isteni tiszteleteket: lelkesz főnökeink, előljáróink s ha lehet, a szülők jelenlétében, illetőleg közremű- ködéssel.

Ilyenkor az iskolai persely az adako- zások elfogadására éppen úgy kiteendő, mint a templomban szokás. Így vehetjük meg alapját a milleniumi iskolai pénz- tőkének, mely idővel a szegény sorsu iskolás gyermekek részére tanszert, könyvet, ruhát s lábbelit is adhat.

2. E tanévben folytonosan hazafias irányu, szép nemzeti éneket, s da- lokat irassunk még irkákba is s az éneklésre, vagy szavalásra alkalma- sabb költeményeket külön versfüzetbe is leírassuk és megtanultassuk növendéke- inkkel.

3. Az olvasókönyvekben előforduló történelmi, földrajzi vagy alkot- mánytani olvasmányokat kellő figye- lemrel és jó előkészülettel tárgyaljuk s az e tárgyakat felölő tankönyvek keze- lésére kiváló gondot fordítsunk.

A magyar történelem tanításá- nál gondos figyelemmel legyünk a neve- zetesebb események évfordulóira, hogy az akkori dolgokat, eseményeket bizonyos ünnepélyességgel s maradandóbb hatásu vonatkoztatással adhassuk elő. E czélból jó lesz előre megállapítani az évfordulati sorrendet s a sorrendben neveze- tesebb napokra jó előre meg kell állapi- tani a programot, alkalmas énekek s szavalati darabok felvételével. Téli időre vagy ünnepnapra eső ilyen ünnepélyekre az iskolaszék tagjai, esetleg a szülők is

meghívhatók lennének. Ilyenkor az isko- lai persely a fent említett sz. czél érde- kében mindenkor kiteendő.

A magyar történelem tanításához igen alkalmas segédeszköz lenne az ural- kodó királyok, az államférfiak, a hadve- zérek stb. arcképeit s rövid életrajzukat megszerezni. E czélra a Dolinay-féle Hasz- nos mulattatónál mellékletként csatolt ké- pes füzetek igen alkalmasak lennének.

A földrajz tanítása alkalmával — a térképeken — képzeleti utaztatást tegyünk növendékeinkkel, őseink ide utazásának útírányára, a honfoglalás nevezetesebb momentumaira s általában a történelmi nevezetességű helyekre való tekintettel. E mellett a fő- és székváros ismertetésére (a nagy városokban szükséges elővigyázati óvintézkedésekre is utalva) kiváló gondot fordítsunk.

Alkotmánytani közlenivalóinkat adjuk elő tételként a rendes tanórákon is, de foglaljuk össze és csoportosítsuk a tudni- valókat nevezetesebb napokon s bizonyos ünnepélyességgel márcz. 15-én, június 8-án, s a felnőttek bevonásával sz. István ki- rály napján. Az ilyen ünnepélyes alkalom- mal megfelelő szavalati darabokat is adas- sunk elő.

4. Már az eddig mondottakból is lát- hatjuk, hogy ha a tervezett hazafias ün- nepélyeket nagyobb hatással és kedvezőbb benyomással akarjuk megtartani: a nem- zeti dalokat nem mellőzhetjük. Az ének tanítására tehát megfelelő gondot fordít- sunk s néhány alkalmas nemzeti éneket (köztük a Hymnust és Szózatot minden- esetre) 2—3 szólamu összhangosítás mel- lett okvetlenül betanítsunk.

5. Tavaszi vasárnapokon ünnepélyek alkalmával, vagy a tanévet záró vizsgálato- kon igen czélszerű lenne növendékeink testgyakorlati mutatványait különösen az ugynevezett katonai gyakorlatokat is elő- venni! Jó lesz tehát, ha a torna- és test- gyakorlatok tanításánál e körülményre is tekintettel leszünk.

6. Különösen kiemelem, hogy a ta- vaszszal vagy nyáron tartandó ünnepélye- ken, melyek az iskola falain kívül is ren- dezhetők, az egy s ugyanazon községbeli növendékek felekezeti különbség nélkül összhivandók; sőt jó lenne, ha egymáshoz

közelebb fekvő községek iskolásai is (a közeli horvát nyelvű magyar községet sem felejtve el) összejöhetnének e czélból! Ez esetben az illető tanítók jó előre megállá- pítanak maguk között a programot, meg- osztván a szerepeket úgy, hogy egyik iskola se legyen mellőzve, vagy háttérbe szorítva.

Igy illik nekünk néptanítóknak (ha Magyarországot csak ugyan még egyszer megakarjuk hódítani) hathatósan közremű- ködni a végett, hogy hazánkban a feleke- zeti idegenkedés és féltékenység s a faj- gyűlölet ördögét az örök kárhozatba ker- gessük! (folyt. követ.)

H i r e k.

— **A barcsi ipar testület bálja,** mely e hó 1-én volt el lehet mondani, hogy nagyon jól sikerült. Voltak sokan, nagyon sokan, kiesi is volt a hely, mit leginkább a táncznál lehetett észrevenni, különösen a négyesnél, midőn egyszerre nem kevesebb mint 63 pár állt ki a sikra. Ott volt Barcs-Barestelepről az egész ipar-világ, úgy vidékről is nagy számmal s a társadalom minden osztályából kép- viselve voltak karöltve a legjobb egyetér- tésben egymással. Igazi fesztelen jó mu- latság volt s csak akkor kezdett oszladozni a közönség, midőn a templom órája reg- geli 5—6 órát ütötte. A nagy közönséget éjjel után váratlanul kellemesen lepte meg a jux zene. Ugyanis 9 comikus jel- mezbe öltözött férfi bukkant elő egyszerre, kik fa trombitájukkal a legjobb dara- bokot játszották szép összhangzatosan, hiven utánozva a trombita hangokat.

Hiába, a baresi iparos bál csak ki tesz magáért minden évben jobban és job- ban, s csak a jó hire is sokat esábit ide mulatni messziről.

— **A „ barcsi Chevra Kadisa "** 1894—95. évi zárszámadása után alkalmi- lag megemlítjük, hogy az egylet jó té- kony czélokra miy nagy összeget adott ki: segélyezésekre 102 frt, 80 kr; gyógy- szertári számlákra 31frt, 31 kr, a sze- gényeknek tűzifára 59 frt 22 kr. Az egy- let összes, bevétele 1498 frt, 73 kr, kia- dása 938 frt 63 kr. volt.

Gyönyörű nap volt. Az ég azurját egy parányi felhőcske sem tarkította; tisz- ta fényében ragyogott bele a Pó nyugodt, fényes tükörébe . . .

A villa előtt elvezető uton ütött-ko- pott ruhában erősen eltikadva egy ősz vándor haladt. A villa ablakából a bolond bánatos, sápadt arca meredt a messze- ségbe . . .

A herezeg aludt.

A bolond révedező tekintete mega- kadt a tova ballagó vándoron, s megpi- lantva őt, lábujjhegyen ki osont a szo- bából, utána sietett s beszélgetésbe ele- gyedett vele . . .

Sok szó után tőle is szer után tu- dakozódott, mely a lázt megszüntetné.

Az öreg kész örömmel adta értésére, hogy igenis ő tud egy igen hathatos szert, a mely már sok esetben, úgy szólván mindig megtette hatását; s a láz elmúlt tőle.

Alig hangzottak el az agg vándor szavai, a bolond, mintha kieserélték volna, tánczolt örömben, majd pedig kipirult arczal az öreg nyaka köré fonta duzza-

dó karjait s homlokára esőket lehelt.

A vándort rendkívül meglepte a bol- lond eljárása, ki most egyre sürgette mon- daná meg már, vajjon mi lehet az a szer, amitől a láz elmulik? . . .

— A láz ellen leghathatosabb orvos- ság az — ijedtség! Tapasztalatból tudom, válaszolá az öreg, a bolond sürgetésére.

Tágra nyitott szemekkel bámult a bolond, de nem szólt semmit; egy telt erszényt nyomott a vándor markába, s vis- zatért a villába, hol a herezeg mindig mélyen szunyadozott.

Másnap délután kissé hűvösebb, de azért igen kellemes légáramlat feküdt a Pó tükre felett, melyben a nap aranytá- nyérja zavartanul fürdött ragyogó suga- rait.

Kora alkonyati szellő suhant át a villa illatdus kertje felett, melyben a vi- rágok bókolgatva hajtogatták piczi fejecs- kéjüket . . .

A bolond sétára hívta urát, ki az ajánlatot elfogadta s csak ugyan elhagy- ták a villát.

Jó ideig sétálgattak már midőn a Pó sekélyebb részénél partra kötött esőna- kot ringatott a fodros haboccska.

A bolond rendkívül vidám vidám volt, s elmés vicceivel urát is megnevet- tette, mit már régen nem tett. Belecsalta a herezeget a csolnakba, s beszédközben, egy alkalmas pillanatot ellesve kilökte őt a csolnakból, bele a vízbe.

A herezeg nagyon megijedt, de a következő perczben, már egy előrobogott bérkocsiban ült bolondjával, hazafelé vág- tatva.

A láz elmúlt, a herezeg teljesen vissza nyerte egészségét.

A bolond esinje azonban kiszivárgott, s a törvény emberei rátették a kezüket. Rövidesen halálra ítélték szándékos em- berölés miatt. A herezeg azonban közbe vetette magát, és a bolondot felmentették; egy eszméje támadt, vissza akarta fizetni bolondjával a tettét.

Nem árulta el, hogy fel van mentve, hanem másnap reggel átadták szegény bolondot a bakónak . . .

— **Szlavianszky Nadina** Szlavon-Verőczen. Mint lapunkban jeleztük is már, a szép Nadina orosz ének-társulatával e hó 11-ére a szomszédos Verőczerre érkezik egy előadásra. A kis slavon város már hetek óta nagyban várja a társulatot s óriási plagátok hirdetik megérkezését. A társulat 8 nő, 16 férfi, és 20 gyermekből áll. Helyárak: I és II hely 3 frt III és IV hely 2 frt 50 kr. V. és VI. hely 2 frt VII. és VIII. hely 1 frt 50 kr, állóhely 1 frt. Jegyek előre válthatók özv. Habianac Ágostonné könyvkereskedésében Verőczen. Az előadás a „Lippe Rózsához” ezimzett vendéglőben lesz.

Baresiak, kik a szép Nadina énekét akarják hallani, ám most közel lesz hozzánk, de jobb szeretnők mi öt városunkban hallani s ha Verőcze megtehetette, hogy meghívja, hisszük, ugy Bares is megtehetette volna.

— **Párbaj.** A Kaposvárott állomásozó 19-ik honvédezred két fiatal tisztje súlyos föltételek mellett folyó hó 30-án kardpárbajt vívtak, mely Major J. hadnagy súlyos megsebesülésével végződött. Ellenfele Rein N. hadnagy gyenge karcolás kapott a jobbkarján.

— **A „szigetvári olvasó-egylet.”** 1896. évi február hó 17-én, saját helyiségeiben, táncestetélyt rendez. Beléptidij személyenkint: tagoknak 50 kr. nem tagoknak 1 frt. Kezdeté 8 órákor.

— **A Duna legapróbb lakói.** A kiállításnak egyik furesa látnivalója lesz a Duna vizének bakterium tartalma grafikus látnivalókban. Az érdekes munkával Riegler drt. bizták meg, a ki a Duna vizét Győrtől Eresiig megvizsgálta. A vizsgálat eredménye szerint a legtöbb bakterium a budapesti összekötő vasuti hid környékén található.

— **Egy örült öngyilkossága.** Borzasztó módon vetett véget életének Kis György kaposvári, vagyonos polgár, kit örülési rohamai miatt a kaposvári közkórház megfigyelő osztályába helyeztek. A szerencsétlen ember örültühdében kitorpte az ablakot, s mielőtt megakadályozhatták volna, az üveg eserepekkel fölszaggatta a kezén és nyakán az ereket, a fejét össze sziszazúzva, iszonyu kínok között meghalt. Kis tetemes vagyonát részint a városra, ré-

Szegény ártatlan teremtés ugy remeggett, mint a nyárfalevél, szemében ott égtek a fájdalom keserű cseppjei . . . zokogott, sirt mint egy gyermek s csak a pribékek támogatásával tudott a tőke melé állani . . .

Felhangzott a jelszó s bárd helyett a bakó egy sajtár vizet zuditott a bolond nyaka közé . . .

Az eget verő hahotozást csakhamar fájdalmas moraj váltotta fö . . .

A szemekben felragyogtak a könyvek, s maga a herezeg zokogott legjobban átölve jó bolondja — holttetemét . . .

Szegény bolond! Meghalt — ijedtében . . .

TÉLI DAL.

*El hallgatom, — bár a szívem fájjon, —
Mikor szellő sir a puszta tájon;
Olyan e dal kopár, rideg télen,
Mint sóhaj az elpusztult reményen.*

Somogyi Géza.

szint pedig jótékony czélokra hagyta.

— **A „barcsi olvasókör”** folyó évi február 17-ikén a kör helyiségeiben táncestetélyt rendez. Beléptidij: személyjegy 1 korona esaládjegy 2 korona. Kezdeté 8 órákor.

— **A „nagy atáii nemzeti asztaltársaság”** 1896. év feb. 1-én a „Zrinyi” vendéglőben a szegény sorsu iskolás gyermekek felruházására sikerült farsangi táncestetélyt rendezett. Rendes belépti díjakból és felülfizetésekből befolyt 40 frt. 10 kr. Ezen összegből levonva a 20 frt kiadást, maradt 20 frt tisztajövődelem. Szerény kis körünk 6 év óta gyakorolja nemes feladatát, valamint minden évben ugy a közelmúltban is 4 árvát látott el téliruhával. A szépszámban megjelent hölgykorszorú pedig mely csak fényesebbé tette szíves megjelenésével estetélyünket, legyen meggyőződve arról, miszerint ezáltal csak fokozódott bennünk jövőre nézve a törekvés. Adja Isten hogy még számtalanszor találkozassunk azon a téren, ahol együttesen és vállvetve nemes cselekedetet gyakorolhatunk!

Ott voltak leányok:

Apáthy Gizella és Mariska, Babai Anna, Burics Katus, Dani Mariska, Fekete Ilonka, (Curgó) Fülöp Luiza, Hoffmann Teréz, Kanizsai Anna, Knapp Örszike, Selmeczi Gizella, Szabó Gizella, (Kaposvár) Szabó Örszike, (Curgó) Tamás Ilka és Teréz. A s s z o n y o k: Apáthy Pálné, Babai Istvánné, Bestek Antalné, özv. Benyák Ferenczné, ifju Bosnyák Antalné, Burics Lajosné, özv. Czerkon Jánosné, Dani Jánosné, Fekete Józsefné, Fülöp Károlyné, Hoffmann Jánosné, özv. Kanizsai Györgyné, Karboeczy Józsefné, Kelemen Ferenczné, Knapp Józsefné, Kuapp Lászlóné, Ludas Mihályné, Molnár Miklósné, Rákár Istvánné, Rozman Józsefné, Selmeczi Pálné, Selmeczi Viktorné, Szabó Gyuláné, Szabó Józsefné, és özv. Zanyi Ferenczné. G. G.

Közgazdaság.

— **A barcsi takarékpénztár** 1795 évi mérleg kimutatása alkalmával közöljük, hogy a takarékpénztár tiszta nyeresége 11160 frt. volt, melyből a részvényeseknek 70 frt részvény után, részvényenkint 7 frt osztalékot fizet.

— **Raktár-kimutatása** a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank baresi raktárainak. Készlet f. hó 15.-én 83071 mm. 633500 biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 15-től 31-ig 13662 mm. 94500 biztosítási érték. Összesen 96733 mm. 728000 biztosítási érték. Kiraktárlás f. hó 15.-étől 31.-ig 18812 mm. 126700 biztosítási érték. Készlet 31.-én 77921 mm. Részletezés: 43462 mm. búza 11049 mm. rozs 6182 mm. árpa 4392 mm. zab 5183 mm. tengeri 210 mm. repeze 166 hüvelyesek 435 mm. liszt 6842 mm. különféle.

Barestelep, 1896 február hó 1-én

— **A buza ára.** A londoni Statist legutóbbi számában összefoglalva a rendelkezésre álló adatokat s a gabonakereskedés eddigi fejlődését, arra a kérdésre igyekszik válaszolni, miként fognak a piaci viszonyok alakulni. A tulajdonképpen export-évad kezdetét augusztus 3-ára téve, kiszámítja, hogy míg 1894 augusztusától 1895. január 18-áig az illető államok 219 millió kvartert exportáltak, 1895/6-ban ez összeg csak 207 millió volt. Románia és

Bulgária exportja nagyon emelkedett, ellenben Oroszország és Argentínáé erősen esökkent. Európa hetenkint 900 ezer kvarter behozatalra szorul, eddig azonban csak 832 ezer kvartert kapott, ugy hogy a hiány meghaladja az 1. 2 milliót. Nem sok kilátás van arra sem, hogy e hiány fedezhető legyen. Ausztráliában, Indiában rosz volt a termés, Argentínában az utolsó hírek szerint a fagy, a fergek és az eső sok kárt okozott s kivételre alig marad több 4 és fél millió quarternél, míg a múlt évben 7 m. volt a fölösleg. Mindezekből könnyen kimagyarázható, ha a piac szilárd s az árak esése nem igen fog bekövetkezni, sőt éppen az ellenkező várható. Ehez mi csak azt a megjegyzést fűzzük, hogy a Statist kimutatásában hazánk mint exportáló állam már nem is szerepel. B. H.

Szerkesztői üzenetek.

G. G. urnak. N. Atád. Kérelmére, mint látni tetszik, szívesen veszünk tudomást s adunk helyet is lapunkban az atádiak viselt dolgairól, de viszont talán méltányos lenne, ha az atádiak is tudomást vennének lapunkról s pártfogolnák. Kérjük önt is ez alkalmal, legyen szíves, amennyiben tehetségében áll lapunkat ismerősei körében terjeszteni, tessék a vendéglők s kávéházakban is, lapunkat kérni.

H. G. urnak, Háronfa. Holnap, holnapután otthon lesznek a megrendelték, levél is meggy Szívélyes üdvözet!

54 sz.

1896.

Pályázati hirdetés.

Drávakeresztur és Markócz községekben a községi szülésznői állások üresedésbe jövén, annak betöltése czéljából ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen bábai állásokra pályázhatnak csakis bába tanfolyamot végzett szülésznők.

Markócz községben üresedésben levő szülésznői állás a következő javadalmazásokkal van egybekötve:

Évi készpénz fizetés, a mely utólagos negyed éves részletekben szolgáltatik ki a községpénztárból 25 forint és minden egyes szülés után 1 frt. és szabad lakás.

A teljesen vagyontalanoktól azonban díj nem jár.

Drávakeresztur községben üresedésben levő szülésznői állás a következő javadalmakkal van egybekötve:

Évi készpénz fizetés 30 forint mely összeg negyed évi utólagos részletekben a községi pénztárból fizettetik és minden egyes szülés után 1 forint.

Teljesen vagyontalanoktól díj nem jár. Ezen állásra pályázó szülésznőnek a horvát nyelvet birni kell.

A választás határidejéül Markócon 1896. évi február hó 27. d. e. 9 órája — Drávakereszturon 1896. évi február hó 27-én d. u. 2. órája a község házhöz kitüzetik.

Pályázati kérvények szabályszerűen felszerelve február hó 25.-ig hozzám adandók be.

Drávafok 1896. évi január hó 31.-én.

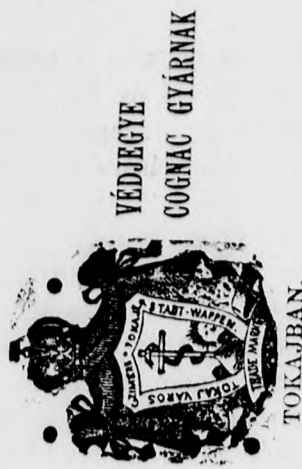
Kiss Gusztáv
kérjegyző.

utánzott „TOKAJI COGNAC.” Ezek ugyan nagyon ócsók, de ép oly rosszak és így még a legkisebb ószségeket sem érik meg. — Eme értéktelen utánzatok könnyen felismerhetők mert

1) nem az egyedüli és csakis Tokajban létező

ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁRBÓL származnak,

2) ezen **TOKAJVÁROS CZIMERÉVEL** mincseinek ellátva:

BEJEGYZETT
AZ ELSŐ TOKAJI

VÉDJEGYE
COGNAC GYÁRNAK

TOKAJBAN.

TOKAJI COGNAC
TOKAJVÁROS CZIMERÉVEL

az

ELSO TOKAJI COGNACGYÁRBÓL, TOKAJBAN

a mely 1893 | 94 évben, mint hiteles közjegyzői okirat bizonyítja

725 130 Liter bort használt fel.

A fenti eredeti Tokaji Cognac kapható: HERZOG JÓ-ZSEF urnál továbbá minden jobb fűszer és csemege kereskedésben, gyogytárak és jobb kávéház és éttermekben.

8-2

Özv. Habianac Augusztné.

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete könyv-papír-
író-és rajzeszközök raktára.

BARCSON.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMILY KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek,
üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal A „**BARCS és VIDÉKE**” kiadóhivatala.

